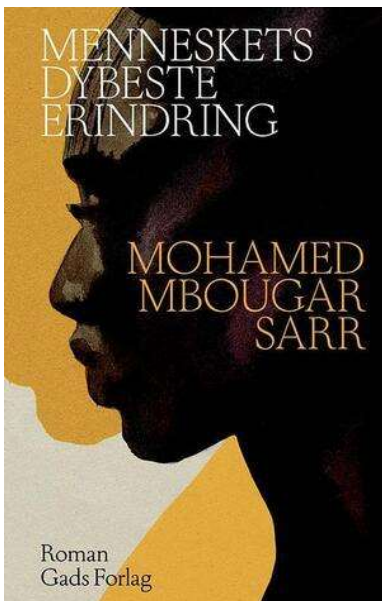

BOG

MENNESKETS DYBESTE ERINDRING (/BOEGER/MENNESKETS-DYBESTE-ERINDRING-ROMAN)

Af Mohamed Mbougar Sarr (/forfattere/mohamed-mbougar-sarr) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A135550175&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/menneskets-dybeste-erindring-roman) for at anmelde

Filosofisk og dyster jagt ind i litteraturen sætter spot på kolonialismen og de ar, den sætter i flere generationer.

TAGS:

BLIVE VOKSEN (/TAXONOMY/TERM/1137) BOGBRANCHEN (/TAXONOMY/TERM/1197) BYLIV (/TAXONOMY/TERM/1465) EKSISTENS (/TAXONOMY/TERM/2614)
EKSISTENTIALISME (/TAXONOMY/TERM/2616) FORFATTERE (/TAXONOMY/TERM/13763) FORFÆDRE (/TAXONOMY/TERM/31215)
FORLÆGGERE (/TAXONOMY/TERM/3332) FORTIDEN (/TAXONOMY/TERM/3361) FORÆLDRE-BARN-FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/30348)
FORÆLDREDØDSFALD (/TAXONOMY/TERM/12798) FREMMEDGØRELSE (/TAXONOMY/TERM/3472) HEMMELIGHEDER (/TAXONOMY/TERM/14215)
HJEMVENDTE UDVANDRERE (/TAXONOMY/TERM/31216) IDEALER (/TAXONOMY/TERM/30892) IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)
INDVANDRING (/TAXONOMY/TERM/4789) KRIG (/TAXONOMY/TERM/5890) LANDSBYLV (/TAXONOMY/TERM/6179) LIDENSKAB (/TAXONOMY/TERM/6372)
LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482) LIVSCYKLUS (/TAXONOMY/TERM/31217) LIVSFØRLØB (/TAXONOMY/TERM/6492) LIVSHISTORIER (/TAXONOMY/TERM/12196)
LIVSKRISER (/TAXONOMY/TERM/6495) LIVSKUNST (/TAXONOMY/TERM/6496) NATIONAL IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/7589) ORD (/TAXONOMY/TERM/8044)
POLITISKE FORHOLD (/TAXONOMY/TERM/8518) REFLEKSION (/TAXONOMY/TERM/20263) SKRIFT (/TAXONOMY/TERM/30398)

ANMELDELSE

31 mar.23

(/users/katja-norup-petersen)

Af Katja Norup Petersen (/users/katja-norup-petersen)
Skribent

Filosofisk og dyster jagt ind i litteraturen sætter spot på kolonialismen og de ar, den sætter i flere generationer.

Du trækker i en relativt simpel tråd og opdager, at det egentligt snarere er en galaske med sin spiralformede fornemmelse og uendelige kompleksitet. Sådan er læsningen af Mohamed Mbougar Sarrs roman. Det er en historie, som udfolder sig i et indviklet, elegant og overraskende mønster. Samtidigt er det en poetisk og intellektuel undersøgelse af litteraturens og menneskets sjæl.

Diégane er en ung forfatter, som bor i Paris og bruger sin tid sammen med en kreds af unge afrikanske eksilforfattere. De diskuterer passioneret om litteratur, hænger ud sammen og drikker. Diégane kæmper med, hvordan han skal skrive en ny og bedre bog end sin første, og da han støder på sporet af den mystiske, forsvundne senegalske forfatter T. C. Elimane, bliver noget tændt i ham.

T. C. Elimane levede i Paris i 30'erne, hvor han skrev et mesterværk af en roman, 'Umenneskelighedens labyrint', som skabte stor debat og endte i en slags hetzignende skandale, der handlede mere om forfatterens race end selve værket. Bøgerne blev destruerede og forfatteren, som også dengang var skjult for offentligheden, forsvandt helt. Da Diégane en dag støder på bogen, bliver han hjemsøgt af dens fuldkommenhed, dens mystik, dens stærke stilistik, dens skønhed og dens mørke. Han sætter sig for at ville opklare mysteriet om romanen og forfatteren. Det bliver en rejse gennem en række forskellige personer, generationer og tider.

For både Diégane og læseren er det et spørgsmål om at forstå, men allerede fra starten er vi bevidste om, at vi aldrig vil nå til spørgsmålets bund, til Elimanes sande væsen og til spørgsmålet om, hvad dette værk kan, skal og gør ved mennesket. Diégane har sin egen personlige kamp for at finde sin plads i litteraturen, og eftersøgningen er også en vandring ind i litteraturens ensomhed og ind i spørgsmålet om den fuldendte roman.

Mohamed Mbougar Sarrs roman er som en mystisk, kringlet labyrint, præcist som titlen på Elimans bog. Eller måske er romanen i virkeligheden mere som et bileldtæppe, hvor nogle af de vigtigste tråde mangler i det samlede billede. Det vi leder efter er Elimane, hvem han er, hvad skete der med ham, hvorfor han skrev denne forunderlige og mytiske roman. Men samtidigt fletter flere forskellige menneskers historier, spørgsmål og mysterier sig ind i vores søgen, som også er deres søgen. I virkeligheden er 'Menneskets dybeste erindring' en undersøgelse af selve litteraturen og dens sjæl, men også en undersøgelse af relationerne mellem generationer, mellem børn og forældre, og hvordan de spørgsmål, vi bærer med os i livet, præger hvem vi er.

'Menneskets dybeste erindring' er fyldt med stærke, spændende og medrivende karakterskildringer. Stilen er nogle steder meget filosoferende, symbolsk, reflekterende og intellektuel, andre gange er der fuldstændigt gang i handlingen med plottet i højsædet. Man bliver grebet af jagten og spørgsmålene, præcist som karaktererne undervejs, og indimellem kan man nærmest høre læsernes og Diéganes samlede, overraskede, skarpe indtag af luft. Vi er hele tiden i tvivl om, hvad der sandhed og løgn, et spektrum af sandheder åbner sig foran os, men sjældent direkte fra kilden. På den måde tematiserer romanen den måde, vi fortæller og genfortæller historier på og det, at der aldrig findes én sandhed.

Romanen er alvorlig og intellektuel, men også humoristisk, selvironisk og skarp. Samtidigt er det en stærk skildring af kolonialismen og de ar, den sætter i flere generationer. En rejse ind i den menneskelige sjæl og afsøgning af, hvad der får os til at vælge og være på bestemte måder. Det, der binder os sammen og det, der skiller os ad.

